

Arcod lenge habja illanás.  
Öltöztelen, mint te magad.  
Érintvén forrsz, felszakadsz, kiválsz,  
mint reaktánsba vetett anyag.

Indikátor vagy - szív-színező.  
Romlandó közeg e jelenés,  
mit hangoddal festesz fel reám,  
és eláztatol - miként, miként?

Feketén fehérlesz egymagad  
pólusán, ragadsz gyöngé karral,  
s eloszolsz lazán - a pillanat  
újrainduló-ezrét tartva

omlasz, egyedül -, negyvenöt én  
rétege szakít fel, s újraszül.  
Vízék csobbanó ágy-melegén  
kiválsz-e újra? Lány anyaöl

kísért-kísér - mint végső óra  
ölel. Hántolván bőrödről a  
partot, hiánya: kebel. Szökkensz  
utolszor, s aztán: magad leszel.